

Lá thư VÔ VI

(TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU)

Miên Viên
 Nhân Hòa

Nhân Hòa đóng góp bởi người tu
 Trí tuệ khai thông giải ý mù
 Bên vũng một lòng tâm tự nguyện
 Quy không giải tỏa trí khô ngu.

Lương Sĩ Hằng

I. SINH HOẠT TẠI T/V NHÃN HÒA.

Dưới sự lưu tâm ân cần của Cha Nhã Hòa, Ban Tổ Chức Đại Hội Tết Hồi Sinh 88 cùng các tu sinh và các bạn đạo tại vùng Tây Bắc Hoa Kỳ đã hăng say làm việc hết mình để sớm hoàn thành công việc xây cất nơi tổ chức Tết Hồi Sinh tại T/V Nhã Hòa. Công việc vẫn tiếp tục rất khả quan trong tinh thần hy sinh, dấn thân, phục vụ. Những hình ảnh mới nhất về diễn trình xây cất tại T/V Nhã Hòa sẽ được đăng tải trong số báo này. Ban Tổ Chức Đại Hội Tết Hồi Sinh mong đón nhận được sự tiếp tay về nhân lực cũng như về tài lực của tất cả các bạn đạo, hầu sớm hoàn tất công việc chung này.

II. NHỮNG CHUYẾN DU THUYẾT CỦA ĐỨC THẦY.

Đức Thầy đã rời Thái Lan trong thượng tuần tháng năm, sau đó, Đức Thầy sẽ tiếp tục đi du thuyết qua Mã Lai, Bombay (Ấn Độ), đảo Reunion, Pháp. Sau cùng, Đức Thầy sẽ đến T/V Nhã Hòa trước ngày Tết Hồi Sinh để cùng Cha Nhã Hòa chủ tọa ba ngày Tết Vô Vi này.

III. KINH SÁCH.

Nhà in Vô Vi đã in xong hơn năm ngàn ấn bản Thiên Đàng Du Ký. Các bạn đạo trong Ban kinh sách đang lo việc xếp trang và đóng gáy sách. Những trang sách này đang chờ những bàn tay thân ái của các bạn đạo, để hơn năm ngàn cuốn sách này được sớm đóng thành sách và sớm được gửi đến tay bạn đạo khắp năm châu.

IV. BÀN GIAO GIẤY TỜ HÀNH CHÁNH CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

Một buổi bàn giao giấy tờ hành chánh của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ từ Ban Chấp Hành cũ (1986-1988) đến tân Ban Chấp Hành (1988-1990) sẽ được tổ chức vào ngày Chủ Nhật 29 tháng 5 năm 1988 sau buổi sinh hoạt thiền chung tại Nhà thờ Stanton, địa chỉ 10591 Flower Street, Stanton, Cal. lúc 10 giờ sáng. Kính mời bạn đạo đến tham dự buổi sinh hoạt trên để đóng góp ý kiến và nêu lên thắc mắc nếu có, để chúng ta đồng tìm hiểu, học hỏi hầu giúp cho sinh hoạt của HAHVVHK luôn được phát triển tốt đẹp.

TẾT HỒI SINH

Cớ màu mở hội về đây,
 Hồi sinh theo ngã chân mây trở về.
 Quang lâm Chạ ngự sơn Khê,
 Ban lời minh triết, cận kề con thương.
 Thầy cũng vất vả mỗi đường,
 Chắt chiu con trẻ, độ đường thức tâm.
 Trăm cay nghìn đắng lặng câm,
 Thưởng lo con trẻ bước nhấm nẻo mê.
 NHÃN HÒA Thiên Viện bến lè,
 Ghi đồng lịch sử, bước kẻ Thượng Nguồn.
 Thánh đức Cha rải thiên ổn,
 Hành trang con tiến, thức, chân, nhân, hĩa.
 Âm tịnh con trẻ phưởng xa,
 Thưởng về quy tụ, Mẹ, Cha, sum vầy.
 Chơn không về nét đường mây,
 Sân, si, chấp, ngã, độ rầy lắng trong.
 Vô Vi tịnh giác thông dong,
 Trí, Bi, Dũng, hạnh kết đồng mền thương.
 Mai này giả biệt muôn phưởng,
 Hợp tan, tan hợp, vẫn vững đạo đời.
 Thông reo vì vút buông lời,
 Tình nào sánh được Cha Trời thưởng con.

KIM HƯỜNG

Chiều chiều đứng cạnh thiên môn.
 Tay ôm cây cột, tâm hồn thanh thoi.
 Muốn tu khỏi đợi chiều mới.
 Ngồi nấp đi đứng, cứng thời lo tu.
 Người tu khỏi phải kiếm xu.
 Tâm thành niệm Phật, giải mũ mới hay.
 Không cần tính việc tã vầy.
 Công ơn dạy dỗ của Thầy đừng quên.
 Không cần ăn trước ngồi trên.
 Không cần tiền bạc, xây nền đạo tâm.
 Mưu thâm thì họa diệt thâm.
 Trời cao xét xử, không lằm, không mê.
 Ở đời lắm kẻ khen chê.
 Người tu tâm động, không về được đâu.
 Mặc dầu Trời Phật ngóng trông.
 Mong cho bạn đạo nhủ lộng tử bi.
 Tử bi cứu độ chúng sanh.
 Muôn loài vạn vật, tâm thành độ luôn.
 Tuồng đời giả tạo luôn luôn.
 Có không cứng vậy, vui buồn ích chi.

BUI THỊ MINH

*Olympia
Washington*

*Cảnh tình mở tại
trà đình Thiền viện
Nhân Hòa*

*Bước qua mây nhíp cầu tre
Trà đình tạm nghỉ, lắng nghe tiếng rừng.*

VUI HẠNH THANH HÒA.

Huân tử của Đức Thầy gửi về từ Úc Châu
nhân ngày khánh thành Thiền Đường Thanh Hĩa
tại San Diego ngày 20-3-1988.

Hôm nay là ngày vui của gia đình anh Thanh và chị Hĩa. Tại đây đã phát tâm công hiến những gì có thể phục vụ cho những người muốn tâm đạo và hiểu đạo. Trên đường tu học, không nhiều thì ít, anh chị đã gặt hái và đã tìm hiểu và đã thấu triệt những gì đối với tâm linh hữu ích ngoài khả năng, tướng tượng của cá nhân. Cho nên ngày hôm nay, đã thật tâm, thật lòng muốn công hiến cho các bạn một nơi, để có cơ hội tu tập, nghiên cứu, học đạo, để phát minh một đời sống mới, để đem lại những gì hữu ích cho nhân loại từ đây trở đi, tùy khả năng đóng góp của gia đình.

Chúng ta không phải một tổ chức lớn lao, nhưng mà một sự phát tâm thực sự và sự đối đãi giữa tình người và tình người, không gì quý hơn là thanh thật. Cho nên sự phát tâm là tất cả đều công hiến với mọi sự thanh thật của gia chủ. Các bạn đến đây, để học hỏi, để sử dụng khả năng của chính mình, và khai triển tinh thần nằm hẳn trong luật của vũ trụ, như Cha đã thượng giảng trong định luật Hai Không. Luật Hai Không: Chúng ta đến không rồi sẽ về không, nhưng mà giai đoạn đó nhiều chi tiết trong cuộc sống, gay cần rất nhiều, thử thách rất nhiều, để chi? Để xây dựng những gì của mọi hạnh giả tại thế, nằm trong định luật vay và trả. Có vay, có trả, mới bằng lòng chịu sửa mình để tiến hóa và chấp nhận DÂN THẦN, HY SINH, ĐẠO ĐỨC.

Ngày hôm nay mọi người đã thức tỉnh, đã thấy rõ rằng luật Trời nằm trong ta, khối óc và tay chân đã làm nhiều việc cho cả căn khôn, vũ trụ. Thì luật của vũ trụ nằm hẳn trong con người, mà nếu con người mất trật tự thì không bảo giữ sử dụng được luật của vũ trụ. Cho nên chúng ta tạm mượn cái pháp, để khôi phục lại trật tự, quân bình trong nội thức của chúng ta, nhiên hậu chúng ta mới nhận định rõ ăn là gì? Ngủ là gì? Bài tiết là gì? Định luật hóa hóa, sanh sanh là gì? Vô cũng tiến hóa, cho nên cha mẹ đã sanh chúng ta ra đây là vô cũng thương yêu. Trong cái ý nghĩa vô cũng đó để cho chúng ta làm gì? Chúng ta mới ý thức được có luật Trời, có Cha Trời, có Mẹ Trời, từng thương yêu, xây dựng, theo dõi chúng ta từng ly, từng tí, trên đường đi, trong lúc trị trị, cũng sắp sẵn những bài học cho chúng ta, để chúng ta học và chúng ta tiến.

Ngày hôm nay các bạn đạo ở San Diego, ở Mỹ và ở các nơi cũng vậy, cảm thấy Vô Vi rất tự do, rất tôn trọng nhân quyền tùy thích hợp của mỗi người, nhưng mà pháp lý Vô Vi giải thích trực tiếp, không có sự gián tiếp, đánh thẳng vào tâm thức chúng ta, để ta có cơ hội dẹp tư ái và thắng hoa. Cũng như lời nói của Cha cũng vậy, lúc nào cũng trực tiếp, nói thẳng, đùng cho nó đùng, mà mở cho nó mở, cho nó thấy rõ, cần thiết là để mọi hạnh giả tự thấy nó, rồi nó mới chọn được vị trí, nó thấy nó đến đây để làm gì? Đến đây trong cái nguyên ý tận độ và khai triển tâm linh. Tại sao mỗi ngày các bạn phải ăn. Cũng ăn cơm vậy mà ngày nào cũng thích ăn. Ăn là gì? Ăn cái gì? Các bạn ăn cái không chứ không phải cái có. Ăn vô, uống vô, tất cả rồi nó sẽ quy không. Hỏi chớ không đó đi đâu? Nếu không ăn cái đó, thì các bạn không có nơi nương dựa, không đi đứng được, thấy cái quyền năng tự trọng không và trở về không, rất rõ ràng. Cho nên chúng ta là người tu phải ý thức văn minh siêu điều của Thượng Đế. Ngồi đã an bài và sắp đặt, đặt đâu đứng đó, luật lệ rõ rệt, mà con người vì quá tham lam mà tự tạo yêu cho chính mình, chớ kỳ thật, chúng ta biết được luật rồi, có sống trăm tuổi vẫn mạnh tự nhiên, mạnh ở chỗ nào? Mạnh ở chỗ thực hiện được sự

thường yêu và tha thứ, thì chúng ta mới cảm thức tử bi là sức mạnh. Nhịn nhục là học giả của Vô Vi, phải biết nhịn nhục thì mới có cơ hội thắng hoa, nếu không nhịn nhục thì không có cơ hội thắng hoa. Khi các bạn biết được giá trị của nhịn nhục rồi, miếng ăn của các bạn, các bạn thấy thưởng yêu vô cùng. Sự thưởng yêu của vạn linh muốn tiến hóa thành con người, muốn tiến hóa thành Tiên Phật, muốn tiến hóa thành một cộng đồng thanh nhẹ, đời đời bất diệt. Nó mới qua con người, qua cái lỗ miếng các bạn, các bạn ăn, các bạn nhai, các bạn nghiền ngẫm, và các bạn thưởng thức cái mùi vị đó, mà cái mùi vị đó lúc nào cũng sống động, không có bao giờ chết. Trong lúc các bạn đang nhai miếng thịt, các bạn thấy miếng thịt chết? Không thấy chết. Tự chuyển qua một cơ cấu mới, và nó có cơ hội thức tâm và tiến hóa hơn. Cho nên cái luật hóa hóa, sanh sanh, nó phải về không. Không là gì? "Không" là sự thanh nhẹ, "không" là phát triển vô cùng, "không", là sự sáng suốt, không còn trì trệ nữa. Lắm việc ngày đêm, không mệt mỏi, không cảm thấy khô là mất giá trị. Tử trong khô, chúng ta mới tìm được hạnh phúc ở tương lai. Hỏi chỗ cha mẹ chúng ta có khổ không? Trong những giây phút ân ái, gặt hái được một chút xiú cảm thức sung sướng rồi tiếp tục trong hành trình khổ, nuôi dưỡng chúng ta lớn lên. Ngày nay chúng ta lại gặt hái những sự kích động và phản động, buồn phiền trong tâm, thấy cảnh vợ chồng hạnh phúc ở thế gian không còn, cảnh hạnh phúc ở xã hội không còn, vì sao? Vì sự tham lam, vì sự ngộ nhận, vì sự thích no, sợ đói, tham giàu, sợ nghèo. It một sông bạc nó ăn thua với nhau, mà không bao giờ dứt, chiến đấu, chiến đấu, tranh chấp, tranh chấp, rồi cũng không bao giờ dứt, luân hồi mãi mãi tại thế gian, khô hườn khô, không giải quyết, không hòa tan trong khổ, thì không có biết giá trị của khổ, nhưng mà không nhớ những sự kích động và phản động đó, chúng ta làm gì có cơ hội, ngày hôm nay, được ngồi lại chung nhau để tìm đạo thầy rõ sự quân bình trong nội tâm, nội thức. Người tu Vô Vi có sướng không các bạn? Khó thật! Giai đoạn đầu khổ thật! Họ ngu, minh thức. Họ suy tư, minh phải hít thở, phải sửa, phải nạy, phải kia, phải nọ, lập lại trật tự, rồi tự nó, mới đi tới quân bình. Khi cơ tạng của chúng ta được quân bình rồi, thì tâm thức chúng ta sẽ bùng sáng ra. Sau cái bùng sáng đó, chúng ta sẽ thấy cái gì? Đụng, đâu mở độ, đụng đâu hiểu đó, đụng đâu học đó, đứng ở đâu, chấp nhận đó, để tiến hóa, để vượt qua những sự trở ngại và cam thông những sự trở ngại, thì đi trong thực hạnh, chứ không phải đi trong sự vá vau, cầu xin mà không hạnh. Chúng ta không phải người đã pha những sự cầu xin, cung lạy, của mọi người, những mà kỹ thật, con người của chúng ta phải thực hạnh mới khai mở được chúng ta, nhiên hậu chúng ta mới thấy cái giá trị của sự cung lạy, sự cúng bái đó, là khi chúng ta cảm thức được, nhận thức được rõ ràng, chúng ta hòa tan trong đó. Kêu băng kính bái, là chúng ta phải dân thân vô để thực hạnh, để học đạo, để đi lên, trong một cái đứng chỉ rõ rệt, chứ không có nhớ. Không gặp Thầy, nhớ Thầy, gặp Cha, nhớ Cha. Phải nhìn Cha là gì? Nhìn Thầy là gì? Cha đang mang một thể xác của người phàm, Thầy cũng đang mang thể xác của người phàm, bao nhiêu công chuyện ở thế gian, các bạn ăn, ngủ, bài tiết, làm bấy nhiêu công chuyện, Cha cũng phải làm bấy nhiêu công chuyện, Thầy cũng phải làm bấy nhiêu công chuyện. Tại sao hai người này có một siêu lý, phân tách rõ ràng, để cho chúng ta cảm thức ta trì trệ, cảm thức ta bỏ phế ta, ta kỹ thị ta, và ta chậm tiến. Tại vì sao? Tại vì hướng ngoại trong sự tranh chấp, mà quên cái ngôi thanh tịnh ở trong nội thức. Cho nên ngày nay, chúng ta có duyên lành, có cái pháp. Thân người đã khó kiếm, mà pháp lại càng khó tìm. Ngày, hôm nay các bạn đã có pháp, và có nhiều bạn đạo đã thực hạnh, cảm thấy sự sửa đổi trong nội tâm. Đã nhiều người đọc nhiều sách, coi nhiều tuồng hát, nhưng mà không cách nào sửa đổi được tâm tánh, mà chỉ thực hạnh ba pháp : soi hồn, pháp luân, thiên đình này mà lần lần nó thấy đổi, rồi tự nó chặn chướng nọ, tự nó không tin, cây nó, tự nó khám phá sự sai lầm của chính nó, rồi tự nó dùng cái đúng chỉ để đảo sâu, để khai triển, để mở ra tất cả những cái gì neo học, lỗ bịch trong nội tâm, nội tạng, tri óc của nó, để nó tìm cái nguyên lý tử đầu

đến đây, rồi sẽ về đâu.

Tất cả đều có nguồn gốc, chứ không phải khi không có một con người ở thế gian như vậy, nè, cha mẹ tội để ra rồi thôi, bỏ phê tôi, rồi muốn làm gì thì làm. Không phải vậy. Có ai có thể chê các bạn ra được đâu! Có cái xương nào ở thế gian có thể chê các bạn ra được không? Sản xuất một người y như vậy, mà nói năng như vậy, không có bạn ời! Khi mà bạn thấy rõ ràng ở thế gian không có ai có thể chê bạn ra được, mà cha mẹ ân ái, đổ lỗi đi theo cái luật của Trời rõ rệt, thành ra một thai noãn mà đem các bạn tới luân hồi tại thế gian đây, rồi giữ cái luật tử bao nhiêu kiếp, sử sai lầm tử bao nhiêu kiếp, bị giam hãm trong cái cơ tạng tịnh vi này, chạy không khỏi. Định luật nó có, tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục, nó đang kiểm soát phần hồn các bạn. Một ngày tới tôi đặt biết bao nhiêu câu hỏi, các bạn còn tham không? Biết giá trị của tham không? Còn sân không? Biết giá trị của sân không? Còn si không? Biết giá trị của si không? Hỷ, nộ, ái, ô, dục, cũng vậy, đang hỏi các bạn. Khi các bạn tử thanh tịnh rồi, các bạn quản thông được những điều này, thì các bạn mới có cơ hội trở về không. Những điều này có thể làm cho tâm các bạn động, óc các bạn loạn. Nhưng mà các bạn tu rồi, những điều này không làm các bạn động, không làm các bạn loạn. Thì đó là các bạn bước vào có câu giải thoát.

Cho nên sự siêu văn minh của khoa học huyền bí Phật pháp đã thể hiện, qua con người, và từ con người phát triển ra, và từ nó phát minh, có sáng kiến rõ rệt, không cần phải xin của ai, chỉ thực hành để đi tới, và cũng không cầu xin ma quỷ hỗ trợ. Người đời lòng tham, buồn bán, làm ăn, cầu xin ma quỷ hỗ trợ cho tội làm ăn có tiền, cho tôi trúng vé số, cho tôi mua xe hơi, cho tôi cất nhà lầu, để làm chi? Cái câu chốt này không hỏi, tôi có nhà lầu rồi tôi cứu tôi khỏi chết được không? Tôi có tiền bạc rồi tôi cứu tôi khỏi chết được không? Không hiểu cái nguyên lý, định luật hóa hóa, sanh sanh, ta đã đến đây để làm gì, và ta sẽ đi đâu? Các bạn đang làm gì đây? Giữ luật Trời, An, ngũ, bát, tiết, khai triển tâm linh, ăn được, ngủ được, con người mới bình an, mà tâm các bạn động loạn, ăn không được, ngủ không được, thôn thức thâu đêm, đâu có khai triển được, đi thụt lùi, như xe nghệt bình xăng, người nghệt lỗ mũi, không có phát triển. Khi các bạn hiểu được cái lý đời rất rõ ràng, tôi nói hoãn cảnh là ân sử là vậy, hoãn cảnh xung quanh các bạn, các bạn cứ lo thiện đi rồi các bạn cảm thấy cái hoãn cảnh của các bạn đã nói cho các bạn rất nhiều, đã giảng cho các bạn nghe trực tiếp, hằng ngày, hằng giờ, hằng phút, hằng khắc, cách đối đãi và xử dụng. Cách đối đãi với nhau giữa vợ và chồng, cách đối đãi với nhau giữa anh và em, cách đối đãi với nhau giữa bạn bè, cách đối đãi với nhau giữa Trời, Tiên, Phật, Thánh, cũng từ con người mà ra. Chữ Phật hiện tại là từ con người mà tu thành. Chữ Tiên hiện tại là từ con người mà tu thành. Chữ Thánh, chữ Thần, cũng từ con người không hạnh, nhịn nhục mà đạt thông. Các bạn thấy rõ cái hướng đi rõ rệt chưa? Chính ta đang bắt đầu đi, chúng ta đang dự cuộc thi của trường đời, mà trường đời rất bí. Biết bao nhiêu thử thách. Ngày hôm nay các bạn ở xứ Mỹ, các bạn thấy kiến thiết này kia, kia nọ, căng ngày nó căng độn gian hoa. Hồi trước muốn vẽ họa đồ, muốn vẽ cái hình cần nhà, phải vẽ mặt thì giờ nhiều lắm, bây giờ nó bấm nút là có vẽ cái hình đó ra rồi, thì cất ngay cái nhà. Căng ngày căng độn gian, căng ngày căng nhẹ nhàng. Hồi chờ các bạn tu thanh tịnh rồi, phần hồn các bạn nhạy mắt, thì nó thế nào? Từ những vị tiền bối thực hành đã thành công, nó đi tới, đó muốn gì được này, nhưng mà muốn đi từ đây tới đó là phải khổ, phải khổ nhiều, phải nhịn nhục nhiều, phải tự phá mê chấp, phải khám phá được cái nguyên lý đó, lúc đó mới hưởng được cái thanh nhẹ. Ngày hôm nay xã hội loài người kêu bằng văn minh, cái gì cũng có hết, bấm nút là nói chuyện được rồi, muốn cái gì cũng có. Các bạn có thiếu cái gì không? Không thiếu cái gì. Nhưng mà bây giờ các bạn không thiếu, các bạn mới thấy rõ ràng các bạn đang thiếu nó, tất cả căn khôn,

vũ trụ, tất cả chúng sanh, các bạn chưa có dân thân, chưa có hy sinh, chưa có đóng góp, thiếu cái đó! Mà các bạn DÂN THÂN, HY SINH, ĐẠO ĐỨC, thì các bạn thấy rằng tôi phải làm điều này. Nếu các bạn không có đạo đức thì các bạn tu làm cái gì? Đạo đức là gì? Đạo đức là thương yêu cái thể xác này, Đạo đức là thương yêu tất cả những gì của Trời Đất đã làm thành, thương yêu tất cả nhân quần, chúng sanh đã thương độ chúng ta miếng cơm, manh áo, chúng ta chưa có làm được cái gì hết. Chúng ta phải chịu tu. Tu là để thực hiện thương yêu. Tu là thấy rõ và không có phá quây mới kêu bằng tha thứ. Còn lý luận sai bét, nghi ngờ đủ chuyện, trách đầu này mọc đầu nọ, rốt cuộc mình đạt được cái gì? Mình đạt được sự hôn mê và sự tăm tối mà thôi! Hỏi chờ những người tu tại sao họ không trả lời cho những người đó? Họ sáng suốt hơn, tại sao họ không chửi cho một mạch cho họ biết? Không! Người tu mà đạt tới sáng suốt rồi, họ mong những người kích động và phản động đó, phải học hết cái bài, học họ, rồi tự nhiên họ sẽ đi tới sáng. Đương nhiên nó bắt buộc phải đi tới sáng suốt, vì nó cũng trên đống khao khát muốn sáng suốt. Cho nên nó phải học bại năng nề, và kích bác lẫn nhau, rồi cuối cùng nó là người đau khổ, nó mới thức tâm. Cho nên nguyên lý của Trời, của Thượng Đế, không bao giờ thay đổi, nhưng mà chúng sanh đâu có thấy Thượng Đế, Thượng Đế là ông nào ở đâu? Bây giờ ngày nay có thằng cha Trưởng ra, nó cũng xưng là Thượng Đế. Người ta chứ có gì đâu mà nói Thượng Đế, Thượng Đế phải có cái quyền năng, phải có phép lạ, phải có này kia, kia nọ, cho chúng ta thấy. Tại sao nó không có phép lạ, nó cũng ăn cơm, nó cũng nói dóc, nói chuyện, nói dơn chớ không, không có gì, tại sao mình vui với nó. Rồi nghe nó nói chuyện thét rồi, lâu lâu nhớ nó, tại sao vậy? Vì ta đã có phép lạ rồi. Nếu không có phép lạ, các bạn đây có cái thân hình hiện tại, cái bạn thân của bạn, cái xác của bạn đây là một cấu trúc tinh vi, một phép lạ của Thượng Đế. Ngày nay Cha Nhân Hòa phân tách cái tiêu thiên địa này, phân tách cái khả năng con người, phân tách con người phải bước vào thực tế để khai triển, kêu bằng, DÂN THÂN, chứ không phải kêu các bạn dân thân đi làm chính trị, đi làm ăn cướp, không có vụ đó! DÂN THÂN là sửa mình, DÂN THÂN là chấp nhận để học hỏi, để tiến hóa. DÂN THÂN là để khai thác chiều sâu của chân lý mà mình phải làm, chớ không nhớ ai làm cho mình. Hy sinh chớ nào? Hy sinh cái tánh hư, tật xấu, bỏ những sự cầu kỳ, vô ích, bất lợi, và trở về sự đơn giản, thanh nhẹ, hòa cảm với các giới, với căn khôn, vũ trụ. Thì đương đi càng ngày càng rộng, lấy cái gì mà chứng minh cái chiều rộng. Sự thanh tịnh là rộng. Sự sáng suốt là rộng. Sự đông loạn là eo hẹp. Sự tranh chấp là tăm tối. Các bạn nghe qua những lời tôi phân tách này, rồi các bạn đo lường của bạn đạo. Kể nào trình độ từ đâu đến đâu, các bạn hiểu hết. Dù họ có báo cáo, họ có nói xấu Cha, nói xấu tội, nói xấu các bạn, các bạn cũng hiểu rồi. Tại vì họ chưa thực hành, họ chưa nếm qua, họ chưa làm qua điều đó, thì chúng ta không có lý do giận họ, ghét họ, thương họ, mến họ, và chúng ta lại thực hành để ảnh hưởng họ. Cho nên ngày hôm nay nó có Thiên Đương là vậy. Thiên Đương là gia chủ phải thực hành, rồi các bạn đạo tới trao đổi để thực hành, trao đổi để hiểu thâm lẫn và giải tỏa nhầm lẫn, mở tâm, mở trí ra, để khai triển phần sáng suốt sẵn có của mình. Đó mới là cơ hội học đạo, chớ không phải nghe xuôi, nghe theo, rồi làm những cái gì mình không ý thức, làm chi? Thậm chí cái Nam Mô A Di Đà Phật của các bạn hiện tại cũng là vấn mình rồi, các bạn thấy rõ sự giải thích của cái nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật, chân động lực trong cơ tạng của các bạn, nó lập lại trật tự là các bạn cơ hội đọc luật Trời và sống với luật Trời thì đâu còn sự hoang mang nữa. Rất dễ thể hiện sự thương yêu, và tha thứ vì chúng ta có tranh chấp đi đâu chẳng nữa, rồi nó có chạy đến đâu, nó cũng dứt rồi nó cũng phải tự phát triển. Các bạn cơ hội đọc Địa Ngục Du Ký, ở địa ngục biết bao nhiêu tội lỗi, có người nào không có tội lỗi không? Các bạn đọc rồi các bạn thấy trắng gang, đại hải tội lỗi mà các bạn đã rước vào óc các bạn. Bây giờ các bạn muốn pháp lý, mỗi đêm các bạn tu để giải những sự tăm tối đó đi, tức là tội các bạn sẽ dứt. Mà thông cảm được địa ngục là các bạn đi tới

thiên, đang mây hội. Địa ngục là chi? Con người phải nhận nhận tội của mình mà để sửa tiên, mới có cơ hội để thăng hoa. Còn không biết, tội lỗi của chính chúng ta thì luôn luôn tự hào trong miệng, rồi tưởng người khác đi lạc đường, té ra mình là đang lạc, mà tưởng người khác là mình, thì tội nghiệp cho chúng sanh.

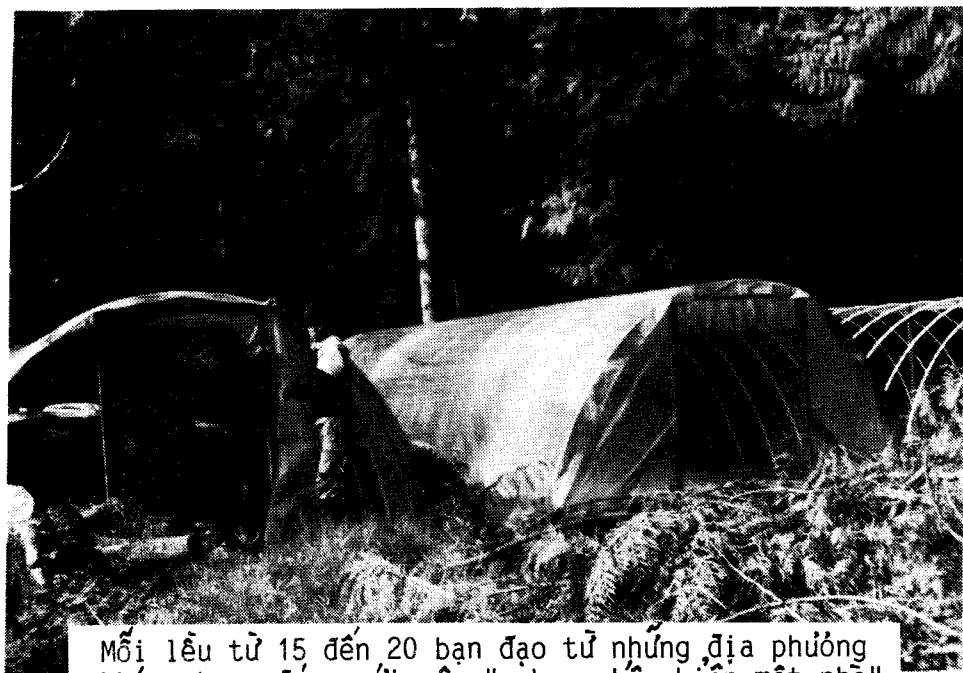
Cho nên ngày hôm nay, có nhiều sự khác lạ đến với các bạn, cũng là bạn đạo, những mà xưng danh Cha Trời, để chi? Để các bạn hiểu rõ nguồn gốc của các bạn, mà Cha Trời không có phân biệt. Cha Trời chung sống với các bạn là để chi? Để ảnh hưởng từ chi tiết một, để các bạn thấy con người nên hy sinh tu học để thăng hoa. Một cái xã hội, mỗi người đều biết giá trị của con người, khả năng của con người là vô cùng, thì thế giới đại đồng mây hội. Chúng ta giết người khác mà nó không chết, thì giết làm chi. Vậy cho mọi người ý thức được thì tự xây dựng. Trước kia chúng ta mở mít, chúng ta tắm tối, chúng ta không hiểu chân lý, không hiểu sự thật của chính mình. Ngày nay chúng ta có cơ hội hiểu được sự thật của chính chúng ta. Chúng ta muốn gì? Ta muốn mọi người phải trở về với sự thật của chính họ, thì thiên đang sẽ mở tại thế. Tất cả sự thật, khối óc, con tim, tay chân đã xây dựng cả thế giới rồi. Cảnh tráng lệ, cảnh buồn tui cũng do con người mà thôi. Cho nên thế gian có hai khối: tự do và cộng sản. Mà khối bên tự do qua dóm thấy buồn bã, bị kiểm soát buồn bã, một khối tự do không cần kiểm soát, anh có gì công hiến cái đó, nó lại vui lên, mình thấy rõ. Cho nên hai khối cũng phải tu. Trong cái khổ kia họ mới tìm, ôi, tại sao tôi khổ quá, họ mới thấy cuộc đời của con người không có giá trị, muốn chết đi, chết cho rồi đi! Không! Nó không chết. Nó càng tìm hiểu, ngoài cái thế xác này, ngoài sự khổ cực này, còn gì? Còn tâm linh, còn phần hồn. Tự nó thâm tu, thâm tiến, tìm nơi khả năng sẵn có của chính nó. Nó cũng đang hưởng cái luật Trời, nguyên khí như chúng ta. Cái nhóm khổ kia nếu không có cái nguyên khí của căn khôn vũ trụ, không có luật Trời, nó đâu có sống. Ngày hôm nay chúng ta nói rằng tự do, mà không có cái nguyên khí, không có luật Trời, chúng ta đâu có sống. Các bạn hít vô, thở ra là nguyên khí của căn khôn vũ trụ đang hỗ trợ, vậy chỗ huynh đệ, ty muội trên qua địa cầu bên này, bên kia cũng một thứ, chỗ đây có khác chỗ nào. Cái ông khổ kia, ông xưng anh hùng, ông đủ chuyện hết, ông hưởng được cái gì, cũng bấy nhiêu câu chuyện như chúng ta hưởng thôi. Còn chúng ta đây tự do, nhẹ nhàng, hưởng được cái gì, cũng bấy nhiêu công chuyện đó thôi. Mà hạnh triển hay là không, khám phá hay là không, phát minh hay là không là chính mình. Chính con người, chính bản thân con người mà thôi. Cho nên cái pháp nó quý lắm! Pháp là biết bao nhiêu người đi trước đã thực hành. Kể thất bại, người thành công, gom góp cái nguyên ý tốt đẹp cho ngày hôm nay, để công hiến cho các bạn, để các bạn tiếp tục nghiên cứu và cống hiến cho người khác.

Cho nên từ từ nó sẽ mở nhiều Thiên Đường sau sự phát tâm của mọi người đã thực hành. Dặn thân rõ ràng, họ thấy rằng tôi chưa biết yêu tôi, tôi đi yêu ai? Tôi chưa biết nguyên lý sanh tồn của tôi, tôi đi yêu ai? Cho nên ngày hôm nay các bạn hiểu rồi, sanh tử một lần. Sanh cũng là đang học hỏi, mà tử rồi các bạn cũng tiếp tục trong hành trình học hỏi để tiến hóa. Nhưng mà đừng sân, các bạn không nên phá tán cái nguyên linh của các bạn, nguyên linh của các bạn là quan trọng, sáng suốt và thanh tịnh. Các bạn muốn pháp để trở lại thanh tịnh, sáng suốt. Lúc đó, chết đi, các bạn vui đi học, vui phát triển, thì các bạn mới thấy rằng cái hộp là vô cùng, bất diệt. Con ông Trời mà, người thế gian chế món quà, còn phình được người ta, mà ông Trời chế món quà không có tinh vi sao? Chắc chắn là tinh vi hơn người phàm. Nội ngón tay của các bạn cũng tinh vi rồi chớ đừng nói cái khối óc. Khối óc của các bạn là vô cùng. Nội cái chửi lộn, mà nay bạn nghĩ cách này, rồi mai nó ra tiếng khác, một nó ra tiếng nó, cứ còn chửi người ta hoài. Còn thương yêu thì mỗi ngày nó mỗi mở, mỗi giây nó

HÌNH ẢNH XÂY CẤT CHUẨN BỊ CHO ĐẠI HỘI VÔ VI 1988 TẠI THIÊN VIỆN NHÂN HÒA

Cha Nhân Hòa cùng các tu sinh và các bạn đạo từ khắp nơi thường trực về đây chung lo việc xây cất cho Tết Hồi Sinh 88.

Mỗi lều từ 15 đến 20 bạn đạo từ những địa phương khác nhau, đứng với câu "anh em bốn biển một nhà"

Các tu sinh đang hằng hái đống sãn dựng lều.

Những ống xi-măng đang chờ đợi để được làm thành đường thoát nước mưa nơi bãi đậu xe lớn có thể chứa hơn 100 xe.

Thợ mộc chính gốc Vô Vi, tương lai xây cất thiền viện mới sẽ có nhiều tay nghề trẻ tuổi rất bén nhạy.

Một bạn đạo ở Vancouver cũng với hai tu sinh đang chuyển dụng cụ dụng lều.

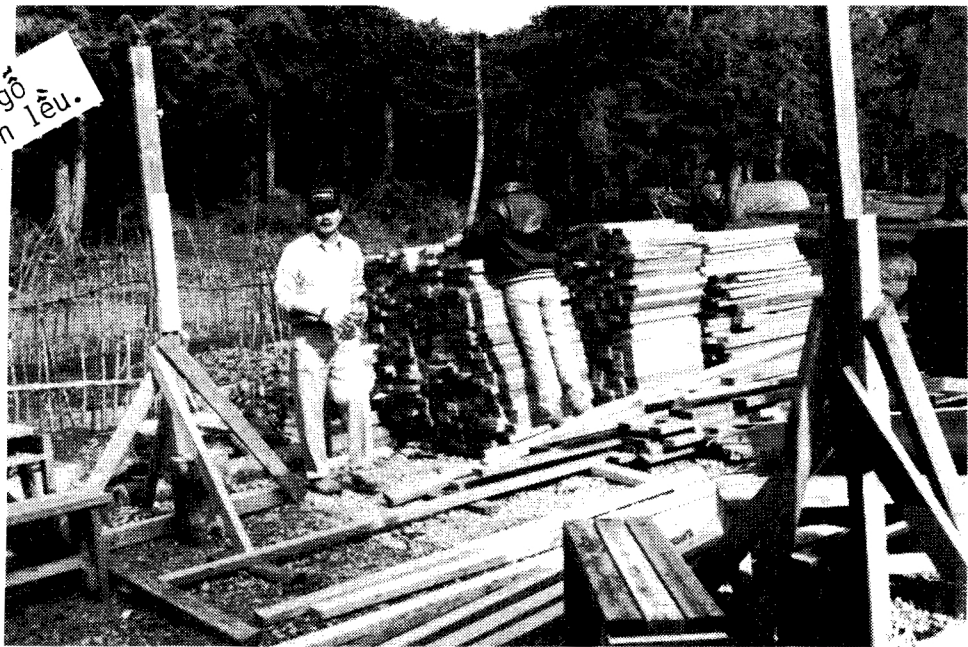

Đạo hữu Trữ cũng bạn đạo mượn xe lớn để chở thùng đựng nước.

Cô Ba Portland đúng với tinh thần Vô Vi, công quả thì chuyện gì cũng làm.

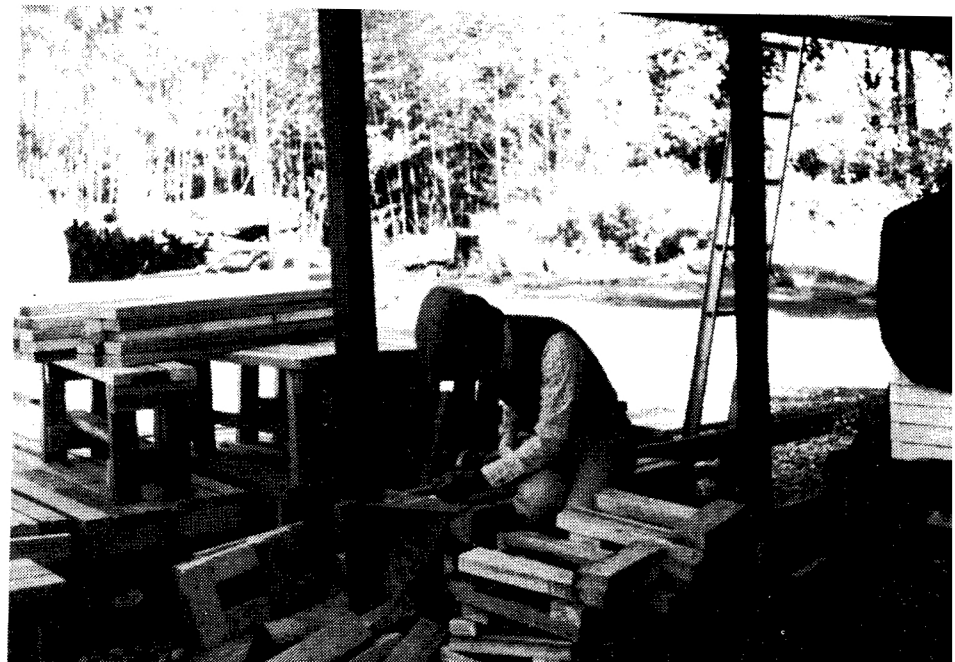
Huỳnh Thu đang đứng trước đồng gỗ mua với giá hạ 85%, để dựng nền lều.

Thiên viên
Nhân Hòa tôn c
về tham dự Đ

Đạo hữu Hưng, trụ cột của T/V Nhân Hòa nói ít, làm nhiều, thật là hạnh phúc. Đang đóng băng ghế cho 500 đến 800 chỗ ngồi.

hào bạn đạo
đi Hội Vô Vi 1988

Cầu tre bắc nhịp thân thương
Bước chân bạn đạo bốn phương tìm về.

Khung cảnh êm đềm, thanh tịnh
của khu rừng thông nơi Chiền Viện Nhân Hoà

CẨM NANG

Tết HỒI-SINH tại Thiên-Viện Nhân-Hòa ngày 2,3 và 4/7/1988
(Số 4104 Goldsby St. Olympia Wa 98502 Tel: 206.357.5675)

CHUẨN-BI TRƯỚC TẾT :

- Thiên hướng tâm về Tết Hối-Sinh
- Xin ghi danh và gửi lệ-phi càng sớm càng tốt (Nếu có khả năng, xin phát tâm hoặc cho mượn tiền tổ-chức)
- Thông-báo kịp-thời chi-tiết về chuyến bay để Ban Tổ-Chức tiện sắp-xếp việc đón rước.
- Chỉ mang theo vật-dụng cần-thiết, không nên mang theo vật tư-trang quý gia.
- Ban Đạo tại Hoa-Kỳ và Canada xin mang theo túi ngủ cho cá nhân và gia-dình.
- Mang quần-áo đủ-dùng, quần-áo ấm cho ban đêm, quần áo mát cho ban ngày.
- Mang theo giấy tờ cần-thiết cho cá nhân và cho xe nếu đi đường bộ (Xin thông báo Ban Tổ Chức biết số xe để tiện sắp xếp bãi đậu)

BAN ĐẠO ĐI PHI-CÓ :

- Mua vé về Phi-trường Seatac Washington
- Báo cho Ban Tổ Chức biết số chuyến bay và ngày giờ đến.
- Ban Tổ-Chức sẽ đón rước tại Trạm phát hành-ly của chuyến bay
- Trường hợp trễ hoặc chuyến bay bị thay đổi, khi đến Phi-trường Seatac nên liên-lạc ngay
 - (1) Điện-thoại : 1-357-5675
 - (2) Điện-thoại : 1-459-2405
- Để dễ nhận-diện nhau tại Trạm phát hành-ly, quý bạn Đạo nên đeo bên túi áo trái dấu-hiệu Thiên-viện Nhân-Hòa theo phụ-bản 1 đinh-hậu.

BAN ĐẠO ĐI ĐƯỜNG BỘ :

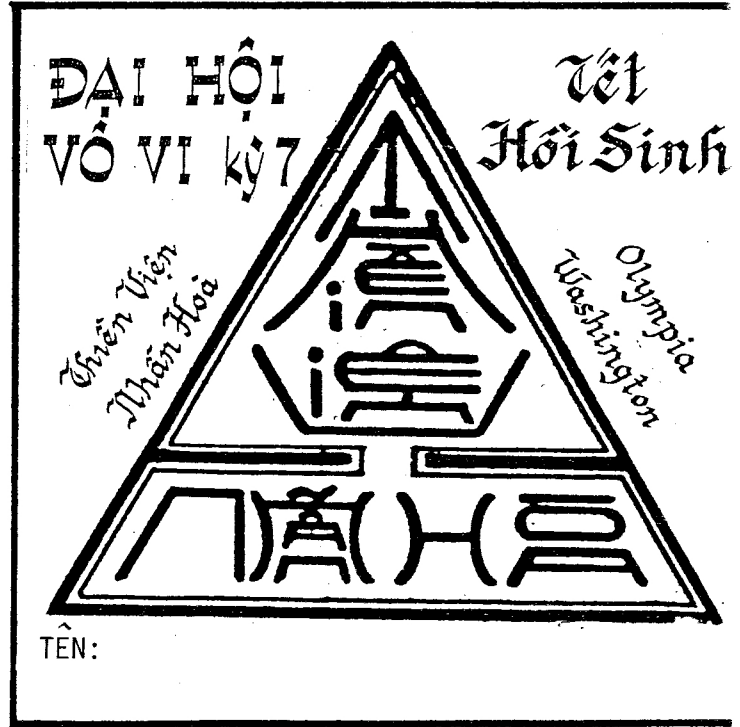
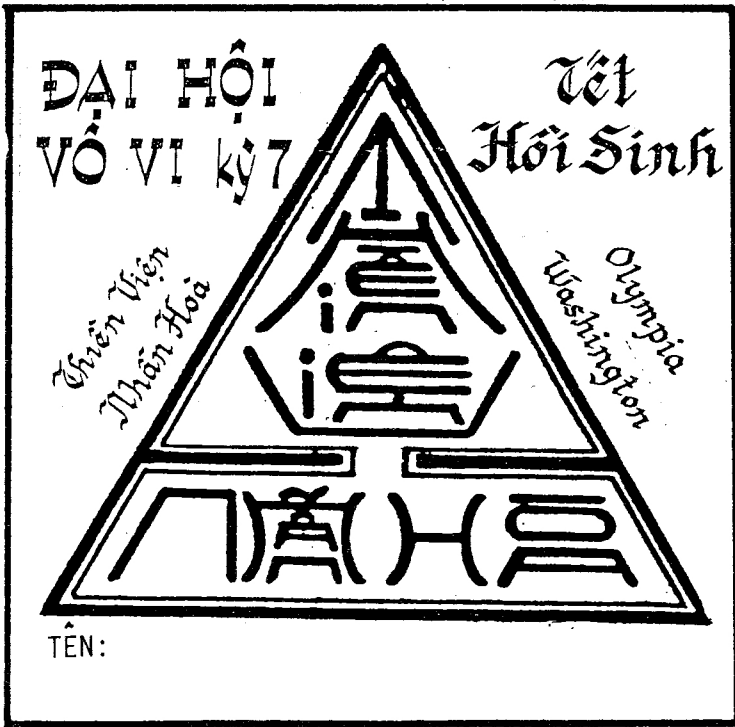
- Xem sơ-dồ chỉ-dẫn đến Thiên-viện Nhân-Hòa đinh-hậu (Phụ bản 2 trang 22)
- Xe chạy thật chậm khi bắt đầu vào tới đường Goldsby và bên trong Thiên-viện.
- Trên kiếng bên trái chỗ tay lái xin dán dấu-hiệu Thiên-viện Nhân-Hòa và tên của mình (Phụ-bản **trang 15**) để dễ kiểm-sốt khi đến Thiên-Viện.
- Trường-hợp bị lạc xin gọi đến : (206)357-5675 hoặc (206)459-2405

Xin lưu ý: Bạn đạo tham dự Đại Hội Vô Vi kỳ 7, 1988 xin điền phiếu Ghi Danh (Phụ bản 3, trang 23) và gửi về Ban Tổ Chức sớm để tiện việc thu xếp chỗ ở, chỗ đậu xe...

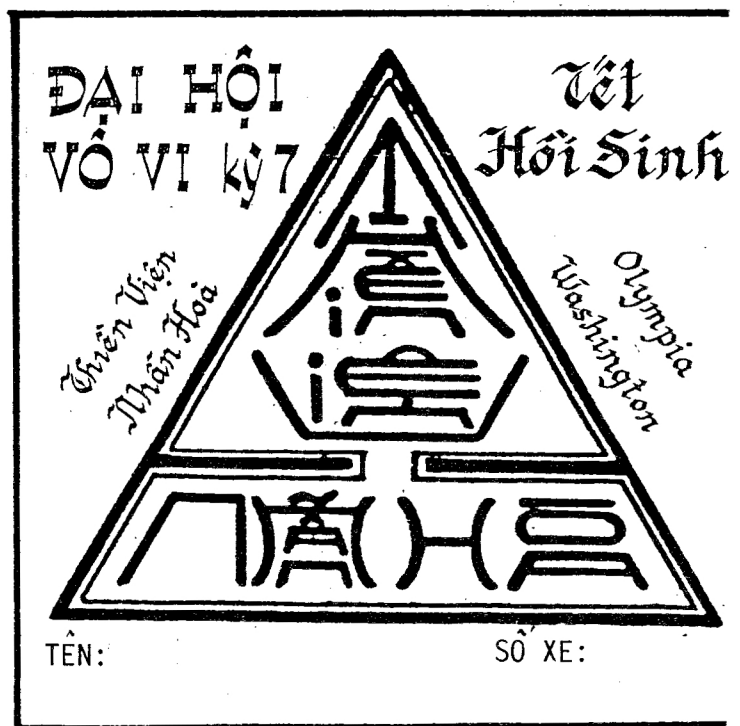
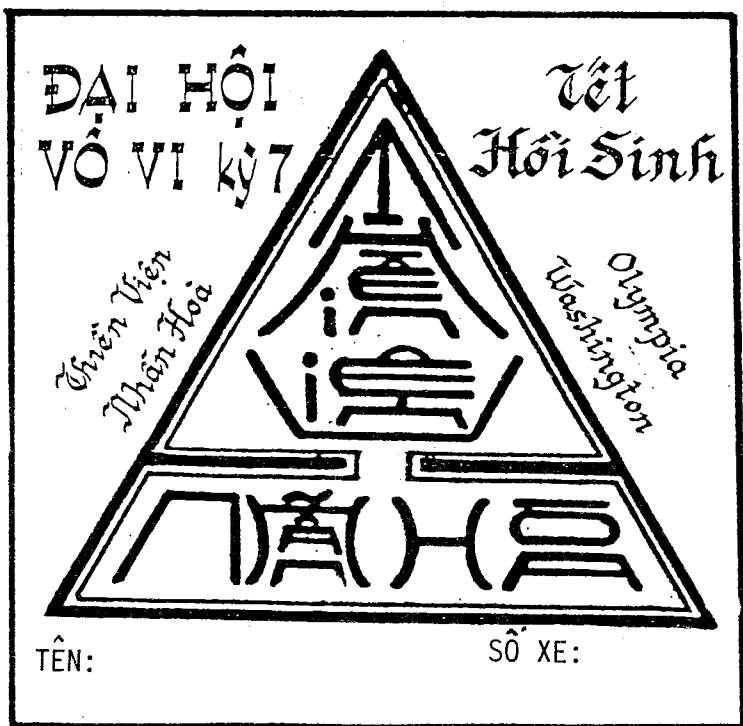
Ban Tổ-Chức Tết Hối-Sinh 88

Phụ bản 1

A/ Dấu hiệu để nhận biết nhau tại Trạm phát hành lý danh cho ban Đạo di Phi-cổ :

B/ Dấu hiệu dán trên kiếng xe dành cho Ban Đạo di đường bộ :

 *CÂU CHUYỆN MỘT TÁCH TRÀ *

Vào một buổi sáng đẹp trời, một vị thiền sư người Nhật đón tiếp một giáo sư đại học đến để tìm hiểu về thiền.

Vị thiền sư này đã đãi người khách quý một tuần trà. Người thông thả, rót đầy tách trà cho vị khách, tách nước đã tràn rồi, nhưng vị thiền sư vẫn cứ tiếp tục rót mãi.

Người giáo sư lặng lẽ ngồi nhìn, cho đến khi ông ta không còn giữ kiên nhẫn được nữa, phải thốt lên: "Tách trà đã đầy tràn rồi! Sao ông cứ rót mãi thế?".

Vị thiền sư từ tốn trả lời: "Ông, cũng giống như tách trà này. Đầu óc của ông đầy những thành kiến, và những tính toán. Làm sao tôi có thể đem đạo về vấn đề thiền học với ông, trừ khi ông chịu đổ sạch cái tách nước của ông."

ĐÔNG ANH sưu tầm.

TỬ TƯỚNG HỮU VÔ

Đức Phật nói: "Bồ thí Chân Lý cao thượng hơn tất cả các pháp bồ thí khác. Hưởng vị Chân Lý cao thượng hơn tất cả hưởng vị khác. Sự hoan hỷ trọng Chân Lý cao thượng hơn tất cả hoan hỷ khác."

Kinh Pháp Cú.

Đức Lão Tử nói: "Đạo dưỡng như bất động, mà thực sự không việc gì không làm".

(Đạo thường vô vi, nhi vô bất vi).

Đạo Đức Kinh.

TRỜI SAN JOSE

Trời San Jose xanh biếc.
 Người San Jose hiền hòa.
 Lòng bạn đạo rộng mở.
 Cảm xúc tâm lòng ta.

Cha Nhẫn Hĩa xuất hiện.
 Quả thật duyên ngộ kỳ.
 Nghiệp tâm nay đánh thức.
 Cảm xúc tâm hồn con.

Lý Vĩnh thân trồn triạ.
 Xe kem lóc cóc reo.
 Nô đùa cũng bạn trẻ.
 Hồn nhiên thanh thoát vui.

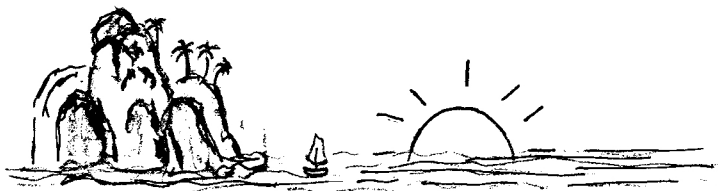
Tình thương thanh lẫn trước.
 Thầy dạy, Cha giải bày.
 Yêu con trong như đực.
 Ai *Thấu* được lòng Cha.

Kính tặng tất cả bạn đạo
 San Jose nhân ngày kỷ ngộ

30-4-88

HỒ HUYỆ

Rosemead, California.

mở mở, nó mở bừng sáng tâm hồn. Có thấy khoa học huyền bí nó nằm ở đó không? Có thấy phép lạ, nó nằm ở trong cái giếng mỗi âm dương đó không? Kích động và phản động để cho chúng ta có cơ hội xây dựng đúng chỉ thẳng hoa, trở về trung dung đại đạo. Chỉ có đạo Trời là hỗ trợ cho chúng ta, nhắc nhở cho chúng ta từng giây phút khắc, tử miêng ăn, chỗ ngủ, việc làm, mà nếu các bạn thanh tịnh rồi, các bạn thấy tới đâu cũng là đạo. Tôi đang sản xuất món đồ này, tôi nghĩ tới Thượng Đế, Ngài đã sản xuất tôi, tôi mới sản xuất được món đồ này. Nếu không có Đấng Tạo Hóa làm sao có tội, mà tôi sản xuất món đồ này, mà tội ca tụng là cái hay của tôi. Tôi có hay gì đâu! Tôi chỉ có một phần sang suốt mà thôi. Tôi đâu có toàn diện sáng suốt đó. Làm sao tôi chê Đấng Cha Trời được. Khi mà các bạn tin nơi khả năng của các bạn, có thể khai triển nữa, có thể đi tới vô cùng, thì các bạn mới thấy rằng Đấng Cha Trời trong bạn và ngoài bạn, sờ sờ trước mắt bạn, không có xa. Lúc nào Ngài cũng có đủ quyền năng kiểm soát và xây dựng cho bạn, chứ không phải kiểm soát mà phá hoại đâu! Không có điều này! Nhiều người còn tự ái, không hiểu nổi, không hiểu nổi sự siêu diệu sẵn có của chính mình, và sự siêu diệu của Bề Trên, đã phát minh ra biết bao nhiêu lời nói về triết học, triết lý khai mở tâm, đọc một câu thâm thía tận tâm can, thôn thức thấu đêm. Nhưng vì đó làm cái gì có? Nhờ hành khổ mới có, nhờ đưng chạm, kích động và phản động mới có sự thức tâm. Ngay nay mới có, thử thách một chút mà các bạn muốn dưng rồi, sợ rồi. Sợ người ta lợi dụng. Ở thế gian, súng ông còn chưa lợi dụng bạn được. Súng ông chỉ trên mặt các bạn mà chưa lợi dụng các bạn được, giết các bạn rồi cũng không lợi dụng các bạn được mà tại sao các bạn sợ? Giết các bạn, các bạn vẫn còn cơ hội luân hồi, tại sao sợ? Cho nên chúng ta phải dưng thân, mạnh dạn để học hỏi, để thẳng hoa. Đó là ý chỉ vô cùng của một con người xứng đáng một con người. Con người đã nắm được cái luật của vũ trụ rồi, thì phải thực hiện cho đúng. Thành thật, thanh, trước thật trước, quân bình rõ rệt. Đó mới là thấy giá trị, tâm nó mới an. Chút thanh, chút trước, chút thanh, chút trước, và viú lý thuyết này, lý thuyết kia, lý thuyết nọ, tạo động cho chính mình, rồi nói tôi bằng cấp này, bằng cấp kia, bằng cấp nọ, tôi học trình độ này, trình độ kia, trình độ nọ, rồi làm cái gì? Bản thân không biết! Chỉ có tạo khổ thôi! Không có phát triển.

Chính tôi đã dưng thân học cái pháp này mấy chục năm nay. Không bao giờ tôi khen tôi được hết. Tôi vẫn chê, tôi vẫn thấy tội lỗi, tôi vẫn thấy trách móc, tôi phải học, phải tiến, phải làm nữa, phải làm nữa, triển miên, triển miên, triển miên, triển miên học hỏi, không bao giờ cho là đúng, tôi mới tiến được. Tôi mới chấp nhận bao nhiêu sự chĩa đũa, bao nhiêu sự thử thách, mới thấy sỏi tì, sỏi óc, nhưng mà tôi vẫn ôm giá trị thanh tịnh để tôi tiến hóa. Vì tôi muốn tử vi đạo, học đạo, tu trong đạo, mới khai triển đạo. Còn tham sống, sợ chết, đâu có phát triển được. Chúng ta hãy sống chết là một, thì chúng ta còn sự lo âu gì nữa! Chỉ lo tu tiến, phát minh, đóng góp trong đạo đức. Mỗi người biết làm như vậy thì xã hội loài người sung túc, sung sướng, vui tươi, cởi mở. Ngày hôm nay, các bạn có Thiên Đàng nho nhỏ, nhưng mà chị em, anh em, tới vui hòa, thương yêu, phục vụ lẫn nhau, tử miêng cơm, món ăn, lời nói, những mà lần lặn rồi các bạn sẽ ý thức Cha Trời ở đâu? Cha Trời ở đó, Cha Trời nắm luật hóa hóa, sanh sanh, đang sống với bạn, miêng ăn ngon đó bạn, thơm đó bạn, chiến ra thơm lắm, mà rồi nó lần lặn thúi đó bạn, sau khi bạn ăn qua tác lưỡi rồi, nó là thúi. Bạn đi tới chỗ bãi tiết, bạn thấy, cực thanh cũng là giá trị, mà cực trước cũng là giá trị. Hiểu cái cực thanh, cực trước, mới hiểu cái quân bình, mới không còn mê chấp, không còn muốn lý luận này, muốn lý luận kia. Không! Thực hành để tìm hiểu mình, đã có pháp rồi, phải thực hành để hiểu mình. Đang lẽ vui thay vì buồn, người ta không tìm pháp nhưng tìm được pháp, nhưng người ta không tìm được một cái cây để đan cái áo. Ngày nay, chúng ta có khi giới rồi, khi giới tình thượng, tình yếu, và tất cả cái mãn ảnh tốt đẹp của đạo pháp đã dành cho chúng sanh. Các bạn có rồi, có pháp rồi, mà không chịu thực

hạnh. Chủ nhân ông ngồi tử tối tham thiên, rồi một chấp, lục căn, lục trần nó phản đối, nó nhào xuống không làm. Rồi nghe người này nói một câu, người kia nói một câu, nói tà đạo, cũng không biết tà là gì, mà cũng không biết đạo là gì, cũng nói tà đạo. Rồi cái chánh của mình ở đâu? Rồi cái đạo của mình ở chỗ nào? Cũng không có thấy nữa! Đã nói người ta tà đạo, mà không biết mình chánh hay là không. Thành ra tu hoại, tu không thành. Tu hoại, tu đi, tu lại, rồi làm thi phi, viết sách, viết báo, chửi người này, chửi người kia, rồi rớt cuộc, té ra mình chửi mình, phải không? Cũng viết nhiều chứng nạo, thì thấy trình độ nó lệch lạc, không đúng. Không đúng, lấy cái thước đạo đức đo không đúng, mới thấy mình sai, mà còn tự ái, chưa chấp nhận sự sai của mình, bướng bỉnh, thì tuột tác nó đâu có cho phép nữa, nó sẽ khô, rồi loạn cái khối thân kinh rồi, tới lúc đó, gia cang bất ổn, nhiều việc làm bạn đi! Nó sanh ra việc này rồi tới việc kia, việc nọ, vì luật nó là vô cũng sống động, mà chúng ta phá luật thì, nó rồi beng hết. Luật nó có tuân tu hết thật, mà chúng ta phá luật thì nó rồi beng. Cho nên tôi đi đây, đi đó, để chi? Để cho các bạn thấy, không phải là tôi muốn đi, tôi biết đây là Cha Trời sắp đặt cho tôi đi, chứ bản thân tôi không có khả năng, không có đủ khả năng để đi đây, đi đó, mà được người thỉnh, người mời, mà làm việc sốt sắng như vậy, cũng có sức khỏe, tôi mới làm được. Nhưng mà rớt cuộc, nhờ cái pháp này, tôi khám phá ra được nhiều việc mà lại bán bạc cho các bạn trong ngày đêm nhờ khoa học, đã cho những cuốn băng cassette là nhờ con người đã làm ra, mà để tôi có thể thi thắm, thò thè bên bạn, bất cứ lúc nào bạn cần, để bạn xét bạn, bạn thấy bạn. Rồi thấy bạn là đâu? Chúng ta đồng hành, trong hành trình khổ, để tiến, đã sanh ra con, người là khổ rồi. Chắc chắn chấp nhận cái khổ đó đi, mà quán thông cái khổ đó là hạnh phúc đó bạn. Trong bản thân chúng ta là trước, là tà đó bạn, là dơ dáy, là ô uế đó bạn. Ra cửa mình mẹ là chúng ta mang thân ô uế rồi. Bây giờ chúng ta chấp nhận, chúng ta mới rửa gội, nó mới tiến hóa được, mới giải được cái nghiệp tâm. Chớ đừng nói, trước kia tôi là ông Tiên, trước kia tôi là ông Phật, bây giờ này kia, kia nọ, lãnh chức bây bạ, rớt cuộc cái chuyện bây giờ không làm. Bây giờ các bạn là bị nạn ra đây, rồi nói tôi ở Việt Nam hồi trước tôi giàu lắm, tôi có mấy trăm tỉ, bây giờ tôi không có xu nào, cứ nghĩ chuyện mấy trăm tỉ đó, rồi các bạn đạt được cái gì? Đạt được cái khùng! Nói trước kia tôi làm quan, làm ông này, ông nọ, bây giờ tôi như thế này, rồi các bạn khùng. Các bạn ở vị trí này, ở dung điền này, các bạn mọi nhìn lên Trời Đất là một. Nếu Trời, Phật, Tiên, Thánh, Thần với bạn không phải là một, thì các bạn không có sự cảm thức sung sướng đó. Nguyên khí của căn khôn, vũ trụ với bạn là một, bạn mới cảm thấy sung sướng. Rồi lúc đó, các bạn nhìn thẳng mọi người với, bạn là một, các bạn cảm thấy sung sướng. Các bạn nhìn trong một rừng cây thấy các bạn cũng là một. Bạn đang thấy nọ đang nắm cái luật hóa hoá, sanh sanh, nó phải chịu đựng, nó phải chấp nhận, nó mới đứng một chỗ được, nó mới khai triển. Thì tâm các bạn không có định, làm sao các bạn tu. Cái cây nó còn tu mà, nó chỉ đứng một chỗ để nó khai triển, hóa hóa, sanh sanh, đi lên tới vô cũng, tới giờ phút vô cũng nó được tiến hóa, đóng góp rõ rệt. Sanh ra hoa, hoa ra cây, ra trái, rồi đem cái mũi thơm công hiến cho các bạn, hy sinh làm cành cây, để làm cái bàn, làm cái ghế, làm cái giường cho các bạn ngày hôm nay được an nghỉ. Các bạn không nghĩ, lúc sơ khai thế giới đâu có cái giường, rồi lần lần nhân loại, văn minh hy sinh, đóng góp cho chúng ta, mới có cái trật tự mới này, mà có cái trật tự mới này, quên cái trật tự cũ, là trật rồi! Vô cớ bắt thành kim, mà vô kim bắt truy cớ. Không có cái bây giờ làm sao tìm cái xưa, mà không có cái xưa làm sao chúng ta có được thanh tú. Không có cha mẹ chúng ta, làm sao có chúng ta. Cho nên các bạn ngày hôm nay làm cha mẹ, có con cái, càng ngày càng lạnh nhạt đối với cha mẹ. Rồi trước kia còn con gái, mỗi chúa nhật gần mẹ, thăm cha, bây giờ chủ nhật thôi không rảnh, lu bù đầu óc, con cái nó theo, quây quần một bên, không có thăm cha được, không có thăm mẹ được. Thì ngày hôm nay chúng ta xuống đây, chúng ta mang nghiệp tâm, đồng loạn, phản hồn

chúng ta căng ngày, căng lu bu, làm sao biết được Đấng Cha Trời. Xa Cha, bỏ Cha, Cha phải đi tìm con mà lo chuyện cho con đây, Cha có phượng tiên hỏn, phượng tiên tâm thức, phượng tiên sáng suốt, phượng tiên tử bi, giàu lòng tha thứ. Cha mới đến với các con để dạy các con, bằng nụ cười, bằng hành động, để các con hiểu. Thì nhìn lại cuộc đời thế gian, các bạn thấy rồi. Các bạn đã xa, lần lần, xa cha mẹ ruột thịt. Còn tính với Đấng Cha Trời, các bạn xa, xa, xa, xa, xa lắm! Đi mãi, đi mãi, đi trong động loạn, tranh chấp mà quên, cho nên chúng ta may mắn được cái pháp này, nên nắm cái pháp này, khôi phục lại cái sự quân bình, và chúng ta không bao giờ bỏ sự thanh tịnh, và chúng ta không bao giờ mất đại thanh tịnh trong tâm ta. Chính Ngāi đang ngự trong tâm ta, đang xây dựng ta, đang giúp đỡ ta, phải thực hành để đi tới, không có mê tín. Cha lúc nào cũng thương yêu. Mẹ lúc nào cũng thương yêu. Ngày hôm nay, chúng ta làm cha, làm mẹ, chúng ta không bao giờ bỏ con được, dù nó nói một câu vô phép, nghịch ngợm, nhưng chỉ chảy nước mắt, mong sao có cơ hội vượt về nó, như trong lúc chặp đời. Cái tình thâm thương yêu đó, không bao giờ dứt tuyệt được. Đó là luật Trời đó các bạn. Tại sao ông Trời thanh thời không nghĩ, mà ông đi làm luật để làm gì? Vì quá thương yêu các con, mới có luật cho các con, để các con có chỗ đi đứng, khai triển tâm linh. Chờ làm Cha, làm Trời sướng quá mà, tại sao phải đi lo cho ba tháng khùng, không phải khùng đâu các bạn, các bạn không phải khùng đâu. Các bạn khùng mà không biết xử dụng đúng chiều, các bạn có một bộ kinh luật trong tâm các bạn, kinh vô tự trong tâm các bạn, mà không chịu đọc, không chịu mở, cứ đóng kín hoải, làm sao phát triển?

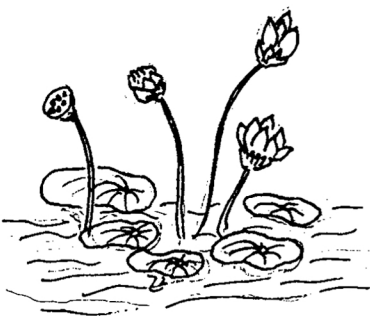
Cho nên ngày hôm nay, tôi đã thực hiện nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật, và đã thực hiện những cuộn băng đó cho các bạn. Nếu các bạn muốn thử, thì cứ nghe thảng khùng này nó nói chắc được, làm thử coi sao. Làm một thời gian, các bạn thấy quân bình, nó yên ổn. Tự nó đánh đổ những sự mê tín trong tâm nó, và không bao giờ chấp nhận sự mê tín nữa. Lúc đó mới khám phá được. Lúc đó mới thật sự công hiến. Lúc đó mới thấy giá trị của thanh tịnh. Phải tu học hết ã. Chờ mỗi ngày tôi chỉ đưa cho các bạn một cuộn kinh để đọc rồi chi? Ngẫm nga để làm gì? Nhưng mà mỗi ngày các bạn cứ niệm Phật đi, rồi nó quân bình, nó thanh tịnh, nó đung chuyển rồi nó mới thấy đó là kinh đó chứ. Nó thanh tịnh thì nó giải thích khác, nó động loạn thì nó giải thích khác. Động loạn, người ta nói một câu thì nó chửi người ta mười câu, còn thanh tịnh rồi, người ta có chửi nó mười câu, nó ngồi nó chưa xét ra được câu nào hết. Tại sao nói mười câu, mà nó chưa xét ra được, bởi vì nó thấy chưa có chữ hũa. Nó cần cái chữ hũa, mà chưa hũa, thì nó chưa xét, hũa rồi nó xét thì tự nhiên nó thức. Bị tâm nó căng ngày niệm Nam Mô A Di Đà Phật thì khôi phục cái chân động lực trong nội tâm, nội thức của nó, trở về với chân tâm nó, là hũa với Trời Phật, hũa với cả căn khôn vũ trụ. Mà cái lý lẽ kia không hũa được, thì nó nung nấu để làm gì, cái chuyện không hũa là cái chuyện căn bản của nó. Quá kích động, nó mới bước vào đứng tu, từ cái không hũa, và tu để trở về hũa. Thiếu hũa, cái khối óc nó không nhận được. Bây giờ những điện tử sản xuất ra, những điện não bây giờ mà không hũa thì các bạn đánh hoải nó không vô, mất trật tự, các bạn đánh một câu nào, nó cũng không vô, nó văng ra hết ã, nó không có nhận nữa. Thì các bạn tu phượng pháp này, lập lại trật tự, thì các bạn có một điện não hũa cảm với, tất cả căn khôn vũ trụ, thì các bạn đâu có nhận những gì không đúng đường lối của các bạn. Không cần phải uống bùa phép, chỉ cần thực hiện trật tự mà thôi. Không cần cầu xin để làm lun bại tinh thần của chính mình, mà chính chúng ta phải đi nhận thảng những vị thánh đạo là nhờ khổ mà tiên, thì chúng ta phải hành khổ đến nơi, để đánh lể Ngāi. Các bạn thấy cái nào đúng? Cái thức tế đúng hơn. Nó là cần thiết hàng ngày, hàng giờ, hàng phút, hàng khắc của tâm linh. Mà chúng ta không làm, thì chúng nào chúng ta mới làm? Rồi cứ chờ để chứng nào tôi làm ăn khá, tôi mới tu, tôi chờ con lớn, tôi mới tu. Phải tự mình tạo ngu không? Tôi chờ con lớn tôi mới tu, thì tôi đã già rồi, thân kinh tôi suy yếu

rồi, có tang tôi bại nhược rồi, thì làm sao tôi có cơ hội lập lại trật tự. Lập lại trật tự là một kỹ công, chứ không phải cái chuyện dấn đưa đầu bạn! Thấy tu Vô Vi nó dễ, vô tu rồi các bạn thầy khô, nhưng mà trong cái khô, nó có giá trị. Bạn chấp nhận học hỏi, cũng khô cũng nào, thì cũng có giá trị sau này. Cho nên ở đời họ đua đòi, họ chạy nhau để buôn bán, làm ăn, thì giai đoạn đầu khô, vạn sự khởi đầu nan, rồi lập này, lập kia, lập nọ được, trật tự đang hoang, mới mở ra cái tiệm, rồi hùn hạp với nhau, có chữ hĩa, nó mới thành cái công ty lớn, mà cũng phải có trật tự, công ty nào cũng phải có trật tự, mà nếu ngoài trật tự là tu nó văng đi, văng ra ngoài, rồi đi nói xấu thôi. Cho nên những phần tử tu Vô Vi bước vào trật tự, rồi tu nó văng ra, thì nó chỉ đi nói xấu Vô Vi, thôi. Nhưng mà nó nói xấu Vô Vi, lẽ nó nói xấu nó. Chỗ Vô Vi không có cái gì hết. Vô Vi là "không không" mà! Nó bỏ cái không, nó đi lấy cái động, thì nó hại nó thôi, chỗ đâu có hại ai đâu, mà chúng ta phải lo. Các bạn bây giờ đã tu Vô Vi, rồi các bạn nói bạn đạo thích ca tụng Vô Vi, rồi một thời gian các bạn chế Vô Vi, nói điếu gì bấy bả, ông Tam không có điếu gì, này kia, kia nọ. Các bạn có quyền nói, cái quyền ăn, quyền nói là Đấng Cha Trời đã cho các bạn rồi. Các bạn có thể nói bất cứ một cái gì, quyền đó là quyền của bạn. Rồi cái mà phạt đó, cũng là quyền của bạn, thưởng cũng là quyền của bạn đó. Bạn nhớ cái này: thưởng và phạt là do bạn mà thôi! Chớ không làm được hữu ích cho ai hết. Nên khi các bạn hiểu được cái nguyên lý này, lo tinh tâm, lo tu. Giai đoạn còn lại của tâm linh, rang, lo tu để giải cái nghiệp duyên trần trước đấng barm yiu theo mình. Rồi mình cố gắng quán thông, để tận độ. Điều này là điều cần thiết. Cho nên các bạn không nên vội tin bất cứ cái gì ngoài khả năng tu học của chính bạn. Tôi mong rằng Thiên Đấng đóng góp cho các bạn bằng một sự phát tâm bất ngờ trần đầy thưởng yêu, thì các bạn đến đây học đạo cũng vậy, làm sao chúng ta phát tâm thực hiện trần đầy thưởng yêu, thì mọi nơi sẽ có cái cơ hội ngồi chung với nhau, học hỏi với nhau, tha thứ và thưởng yêu, đi tới, vô cùng cõi mở, thì quốc hộn của chúng ta khôi phục rất dễ dãi. Chúng ta thấy rõ đường đi hơn, thấy rõ giá trị của mọi người hơn, mới là tôn trọng, nhân quyền của Thượng Đế tuyệt đối được khai triển, và không bị ngăn cản nữa, và không bị lợi dụng nữa.

Cho nên đến đây, tôi nói có hơi dài, mà tử ly, tử tí, tử giai đoạn một, cảm thức của tôi, cũng như sự sống của các bạn, để chúng ta có cơ hội trao đổi với nhau để học hỏi. Tôi không biết nói gì hơn, trong lúc vắng mặt, nhưng mà có lời nói tôi, thì cũng như có mặt. Chúng ta cũng trao đổi bằng tâm thức, và thực hiện cho kỹ được những điều lành, tốt đẹp cho Thiên Đấng mới mở này. Rồi, chúng ta tiếp tục tay nắm tay trao đổi nhiều hơn nữa, càng nhiều, càng tốt, để mọi người cảm thức được cái nguyên lý sẵn có của chính họ, và thấy rõ đường đi không còn sự mờ ảo, méo tịt, và xin xỏ để cho ma quỷ có cơ hội lợi dụng mà nhập xác, xứng danh đủ thứ hết, khổ càng khổ thêm.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện và đóng góp của gia chủ cũng tất cả bạn đạo nơi đây.

LƯƠNG SĨ HẰNG.

BIẾT ƠN THẦY

KÍNH TẶNG THIÊN ĐƯỜNG THANH HÒA.

KÍNH tâm học hỏi vui vầy,
MỪNG cho bạn đạo gặp Thầy, gặp Cha.
LỄ nghi thức giác bầy ra,
THƯỢNG thông hợp nhất, là xa thế tình.
KIẾNG tâm diện mục chân linh,
THIÊN hành thanh tịnh, đưa mình về QUÊ.
ĐƯỜNG tu về pháp Vô Vi,
THANH thanh, trước trước, thực thi giải lần.
HÒA cũng muôn giới góp phần dựng xây.

BÍCH THỦY

KÍNH TẶNG THIÊN ĐƯỜNG THANH HÒA.

Thiên Đường, "Thanh Hòa" khai trường.
Cha Trời đổ lệ khóc thương con Ngai.
Mê mù chưa thấy con sai.
Kẹt vào mê chấp, phân hai ngã đường.
Thầy Cha ban rải tình thương.
Mong con tu sửa, đón đường về quê.
Kéo dài ngày tháng lê thê.
Cối trần ngụy lặn, chẳng về đến nơi.
"Thanh Hòa" đem đạo vào đời.
Tình thương đón nhận, Cha Trời ban cho.
Đứng nên lý luận, quản co.
Niêm tin vững chắc, lần dõ tiến lên.
Thanh cao diệu pháp vững bền.
Hòa tan trong thức, đắp nền dựng xây.

Kính bái.

HẠNH LỮU.

Dallas 7-4-88

Ơn Thầy chỉ dẫn đường tu.
Chúng con lã kè mê mù đã lâu.
Ngay nay nhuần thấm đạo màu.
Đêm khuya thiên định, dấm đầu lơ là.
Tâm luôn niệm Phật Di Đà.
Trau dồi đức hạnh, để mã đi lên.
Được sinh trong cõi Thánh Tiên.
Thầm tu, thắm tiến, ngồi trên liên đài
Đến kỳ nhụy nở, hoa khai.
Trống lên thấy Phật ngự đài cứu liên.
Mười phương chự Phật, Thánh, Hiền.
Cứu nhân độ thế, khắp miền năm châu.
Trần gian khổ ải tử lâu.
Nước cam lồ tưới, nhiễm màu tai qua.
Nhân quang phát ánh hã sa.
Bông lai tiên cảnh, đến mã tu thân.
Không còn sinh tử trầm luân.
Hầu gần Tiên Phật, muôn phần an vui.

VŨ VƯỢNG

TA TỘI CÙNG CHA

Kính thưa Cha, kính thưa Thầy
Con đại xin kính Cha, Thầy
Bao nhiêu muôn kiếp con thời quên Cha
Nay con đã biết được Cha
Nửa mừng, nửa tủi nói không ra lời
Thượng Thầy cực khổ muôn bề
Dắt diu con đại biết đường về quê
Nay con quỳ dưới gôi Cha
Ăn năn sửa lỗi đáp ân Cha Thầy
Vì con Cha khổ thế này
Thầy thời vất vả tháng ngày dạy con
Dạy cho hiểu đạo vương tròn
Thượng yêu tha thứ chịu lòng thảo nga
Việc lăm nặng nhọc đỡ tay
Cha răn Thầy dạy mặt mây hân hoan
Lập công báo đáp Cha Thầy
Cứu nhân độ thế đắp bù tội con
Kính Cha, yêu Mẹ, kính Thầy
Thủ tha con đại lỗi lầm mẹ cha
Con bất hiếu xin cúi đầu nhận lỗi
Một roi con nhớ nghe con
Hai roi cố gắng vùi mài sửa tâm
Ba roi con nhớ con chữa
Đừng vì danh lợi tự lừa con
Đèn đây Cha dạy cạn lời
Bình tâm con nhớ những lời nhủ khuyên

Lê Thị Đức

T/Đ Thanh Hòa San Diego

Sơ-đồ hướng-dẫn² đến Thiên-Viện Nhân-Hòa.

4104 GOLDSBY ST.SW.

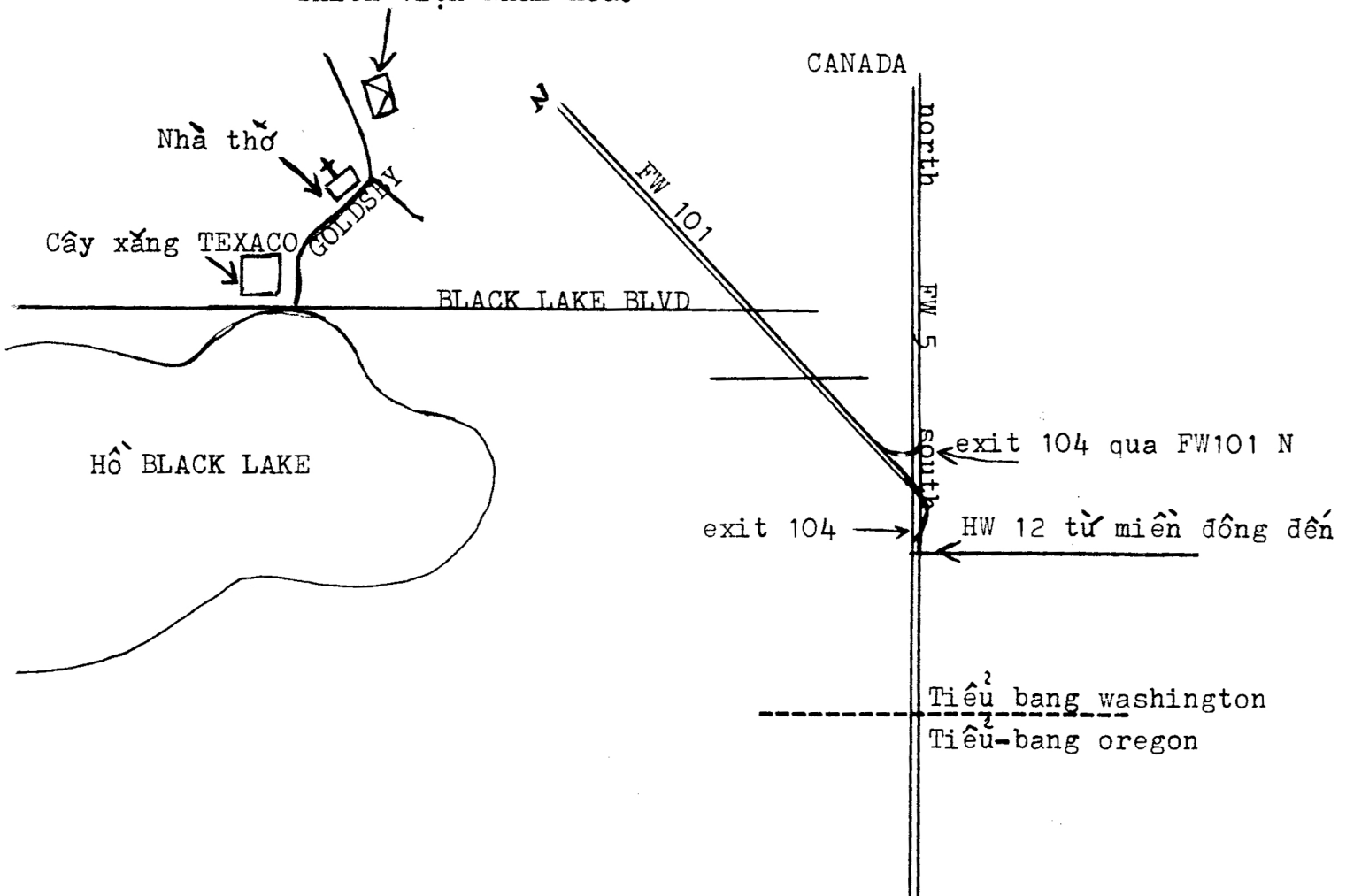
OLYMPIA W.A 98502 .

TEL (206)357 5675 .

Từ CANADA đến :Đi FW. 5 South đến OLYMPIA WA, EXIT 104 qua FW. 101 North bỏ EXIT đầu, lấy EXIT thứ hai là:BLACK LAKE BLVD, quẹo trái (Xem sơ-đồ hướng dẫn dưới đây).

Từ miền đôngHK:Đi HW. 12 WEST ,qua FW. 5 North (xem sơ-đồ hướng dẫn dưới đây)

Từ miền nam HK:Đi FW. 5 North khi đến thành-phố OLYMPIA(Thủ-Đô WASHINGTON STATE)ra EXIT 104,sẽ qua FW. 101 N,bỏ EXIT đầu,lấy EXIT thứ hai là:BLACK LAKE BLVD. ,quẹo trái đi khoảng 10 phút, bên trái là bờ hồ,bên phải là cây xăngTEXACO,là đầu đường GOLDSBY St. , quẹo phải đi thẳng đến ngã ba quẹo trái vài mươi thước là: Thiên-Viện Nhân-Hòa.

Phụ Bản 3

BẢNG GHI DANH THAM DỰ TẾT VÔ VI " HỘI SINH "

Tổ chức trong 3 ngày 2,3 và 4-7-88 tại Thiên-viện Nhân-Hòa
số 4104 Goldsby St. Olympia Wa 98502 USA Phone (206) 357.5675

Thuộc Thiên-viện, Thiên-duong hoặc Trung tâm Vô Vi : _____
Giá biểu tham dự : Người lớn : \$120US Trẻ em 5 đến 13 tuổi : \$60US
Trẻ em từ 4 tuổi trở xuống : Miễn phí.

SỐ THỨ TỰ	HỌ VÀ TÊN	ĐỊA CHỈ ĐƯỜNG: TỈNH & TIỂU BANG	DIỆN THOẠI	NGƯỜI LỚN	TRẺ EM	TIỀN	GHI CH
THÍ DU	Nguyễn Văn A	100 B Street Vancouver, WA 98005	(206) 222-1111	✓		\$120 ⁰⁰	
1							
2							
3							
4							

TỔNG CỘNG: _____

CHI PHIẾU XIN ĐỀ: VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

VÀ XIN GỬI VỀ: THIÊN VIỆN NHÂN HOÀ
4104 GOLDSBY STREET S.W.
OLYMPIA, WA 98502
U.S.A.

TEL:(206) 357-5675

Cần trả lại

Ban Đạo tại Mỹ và Canada : Xin mang theo túi ngủ cá nhân cho chính mình và gia đình. Ngoài ra, nếu quý Ban Đạo nào có dư túi ngủ nhỏ mang theo cho Ban Tổ Chức chúng tôi muốn để cho Ban Đạo nước ngoài sử dụng hầu giúp Ban Tổ Chức giảm được phần nào chi tiêu về lều trại.

Đề tiên sắp xếp việc đưa đón, xin quý Ban Đạo cung cấp đầy đủ những chi tiết sau:

A/Ban Đạo đi bằng Phi cơ : Phi Trường đi và đến là Phi-trường SEA-TAC(Seattle)

Khi đến : Hãng máy bay _____ chuyến bay số _____ ngày giờ đến _____

Khi đi : Hãng máy bay _____ chuyến bay số _____ ngày giờ bay _____

B/Ban Đạo đi bằng đường bộ: Xin kê khai rõ loại xe để được cấp chỗ đậu :

(-Trailer : _____

Ngày đến dự trú : _____ (-Xe Van : _____

(-Xe Sedan : _____

(Xe nhỏ)

Những sáng kiến và đề nghị hữu ích cho Tết HỘI SINH (Nếu có) :

Xin phát tâm : _____ \$US hoặc cho mượn : _____ \$US

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage
PAID
Permit No.10076
Westminster, CA

PRINTED MATERIAL

TO:

TIN GIỜ CHÓT

Đ/H NGUYỄN TRÍ VƯƠNG cho biết: hãng AMERICAN AIRLINE có thể sẽ bớt thêm 5% trên giá vé Discount hoặc 35% trên giá thường cho bạn đạo về tham dự Đại Hội V&V. 88.
Tin tức chính xác nhất sẽ được thông báo trên Báo Thư V&V. Số 30 phát hành ngày 1-6-1988.

Lá thư V&V

Lá Thư V&V, Tiếng nói của bạn đạo V&V năm châu, được phát hành vào ngày 1 và 15 mỗi tháng. Tin tức, bài vở do bạn đạo V&V gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cũng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt thốc mốc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư V&V được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện lối "bulk rate" theo danh sách số có của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phân Phối để cập nhật hóa danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên đường, Thiên viện hay Trung Tâm bằng "First Class." Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư từ liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ V&V • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn xin đi:

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí băng giảng, Cứu trợ đồng bào ty nạn, Tu bổ Thiên Viện, Yểm trợ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền mặt bằng đường bưu điện.